
Diari Oficial
del
Consell General

Núm. 5/1995 - 18 pàgines
Sessió Ordinària del dia 25 de maig de 1995

El dia 25 de maig de 1995, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M.I. Consell General, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i d'acord amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General Núm. 16/1995 i que ha estat modificat durant la sessió restant com segueix:

1- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de declaració d'alienabilitat i permuta de terrenys amb els Srs. Bonaventura Riberaigua Esteve i Pere Puigsubirà Tarridas, per l'eixampla de la carretera general núm. 1.

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de l'IMI.

3- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei qualificada de la nacionalitat.

4- Preguntes al Govern.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M.I. Srs. Josep Dalleres Codina i Miquel Aleix Areny, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

- M.I. Sr. Miquel Aleix Areny
- M.I. Sr. Josep Areny Fité
- M.I. Sr. Modest Baró Moles
- M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà
- M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
- M.I. Sr. Antoni Calvó Casal
- M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano
- M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert
- M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet
- M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos
- M.I. Sr. Josep Dalleres Codina

- M.I. Sr. Simó Duró Coma
- M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
- M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell
- M.I. Sr. Antoni Martí Petit
- M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
- M.I. Sr. Pere Moles Aristot
- M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron
- M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons
- M.I. Sr. Enric Pujal Areny
- M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté
- M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca
- M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
- M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé
- M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona
- M.I. Sr. Jordi Torres Alís
- M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer

El M.I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del M.I. Sr. Joan Travesset Grau.

Hi és també present el M.I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M.I. Srs. Manuel Mas Ribó, Ministre de Relacions Exteriors; Joan Tomàs Roca, Ministre d'Economia; Susagna Arasanz Serra, Ministra de Finances; Lluís Montanya Tarrés, Ministre d'Ordenament Territorial; Pere Canturri Montanya, Ministre d'Afers Socials i Cultura, i Carme Sala Sansa, Ministra d'Educació, Joventut i Esports.

Assisteix també a la sessió el Sr. Carles Santacreu Coma, Secretari General del Consell General.

La Sra. Maria Rosa Ferrer, Secretària de Sindicatura, procedeix a donar lectura de l'ordre del dia.

(Són les 16h)

El M.I. Sr. Síndic General:

El Grup Parlamentari Nova Democràcia ha presentat una pregunta per procediment d'urgència que va ser examinada i acceptada ahir per Sindicatura i, doncs, s'incrementaria l'ordre del dia amb un quart punt que seria preguntes al Govern, amb la pregunta de Nova Democràcia, que és distribuirà, acte seguit, a tots els membres del Consell General.

Passem, doncs, al primer punt de l'ordre del dia:

1- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de declaració d'alienabilitat i permuta de terrenys amb els Srs. Bonaventura Riberaygua Esteve i Pere Puigsu-birà Tarridas, per l'eixampla de la carretera general núm. 1.

Publicada al Butlletí del Consell General Núm. 12/1995.

En aquest cas, no s'ha presentat cap esmena, que només podia ser de devolució.

El Govern, vol prendre la paraula? No?...

Hi ha intervencions per part dels Grups Parlamentaris? No?...

Doncs, proposo l'aprovació per assentiment de la Cambra de la Proposta.

Queda aprovada la Proposta per assentiment.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem al segon punt de l'ordre del dia:

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de l'IMI.

Publicat al Butlletí del Consell General Núm. 10/1995.

Aquí no s'ha presentat tampoc cap esmena al text, consegüentment, el text serà acceptat íntegrament pel Ple.

Passo la paraula al Govern? No?...

Intervenció del Grups Parlamentaris:

L'Agrupament Canillo-Massana? No?...

La Coalició Nacional Andorrana? No?...

El Grup Nova Democràcia? Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Nova Democràcia no ha presentat esmenes al Projecte de llei de modificació de la Llei de l'Impost de Mercaderia Indirecte (IMI) en tractar-se únicament d'una Proposta d'introducció d'algunes mesures correctores del que podem anomenar desajustaments en la gestió duanera.

Tanmateix, es fa necessari aprofitar aquest tràmit parlamentari per recordar al Govern que la Llei de l'IMI, adoptada pel Consell General el mes de juny de 1991 per permetre una correcta aplicació de l'Acord comercial d'Andorra amb la Comunitat Econòmica Europea, necessita urgentment un desenvolupament i una adaptació.

Pel que fa al desenvolupament, la proximitat de la data d'una probable renegociació de l'Acord, en acostar-se el termini dels primers cinc anys, fa no solament necessari sinó urgent que el Govern dugui a terme el desenvolupament reglamentari adient amb la finalitat de posar d'una vegada en aplicació l'impost al conjunt de fets imposables definits a l'apartat 1 de l'Article 2 de la Llei.

Mantenir la situació actual no farà sinó perjudicar la posició andorrana a la taula de negociacions de Brusel·les.

Amb la finalitat de consolidar la competitivitat del comerç andorrà, considerem que cal procedir a una sensible reducció de diferents tipus impositius.

En aquest sentit, la proposta que avui adoptarem és un pedaça tècnica en estar mancada d'una perspectiva global de suport al món del comerç, per la qual cosa nosaltres voldríem acabar fent una reflexió i un advertiment.

La reflexió en veu alta és que la Llei de l'IMI, adoptada el 26 de juny de 1991, gairebé la vigília de l'entrada en aplicació de l'Acord comercial amb la Unió Europea, que va tenir lloc el dia 1 de juliol de 1991, estava pensada, preparada i adaptada per fer possible que Andorra assumís les seves obligacions vers la Unió Europea de manera especial la supressió de les barres aranzelàries i taxes de duana sense perjudicar el comerç ni haver d'assumir una feixuga administració tributària de substitució a l'anterior sistema de recaptació de taxes al consum.

El temps ha demostrat que el mecanisme dissenyat ha permès acomplir aquells objectius.

Ara bé, que ningú pensi que podem continuar amagant el cap sota l'ala i no desenvolupar i posar en pràctica

el conjunt de la Llei i pretendre, ahora, que se'n mantingui una situació de privilegi.

Quant a l'advertiment, som avui a punt d'encetar el termini de sis mesos dins el qual la Comissió de les Comunitats Europees pot -dic bé i no pas ha- denunciar l'Acord que arribarà al seu termini de cinc anys el 30 de juny de 1996.

Per la premsa d'aquest matí, ens assabentem que Andorra estaria ja mantenint negociacions amb la Unió Europea per obtenir una millora de l'Acord. Us hem de donar les gràcies, Sr. Ministre d'Exteriors, per les vostres oportunes declaracions de la premsa d'avui, que ens permeten obtenir una mica de llum, enmig de l'obscur secret que caracteritza les vostres gestions a Brussel·les, però molt ens temem que el més calent és a l'aiguera.

En tot cas, Nova Democràcia reitera avui el que ja hem manifestat en el debat d'investidura: la relació amb la Unió Europea és un tema d'Estat, i com a tal requereix un esforç en la recerca de l'acord polític nacional per poder permetre la vertebració d'una sola postura en les negociacions amb Brussel·les.

Dissortadament, fins avui, només hem escoltat bones paraules. Total disposició al diàleg i a la concertació, però cap -repeteix, cap- iniciativa concreta, que només pot venir del Govern, per seure en una taula a tractar a fons dels temes de fons, la qual cosa requereix posar a la disposició de tots -repeteix tots- els Grups Parlamentaris la informació que és en poder del Govern.

Cada dia que passa és un dia perdut. Reiterem, doncs, la nostra total predisposició a tractar responsablement, amb el Govern i amb el conjunt de forces polítiques del Consell General, aquest tema d'Estat.

Però també advertim el Govern que no estem disposats a jugar el paper d'escolans d'amén, en tardanes crides al consens, per vies d'extrema urgència i necessitat, que molt ens temem que, si persisteix aquesta situació, ens arribaran a misses dites.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Grup Lliberal? No?...

Agrupament Nacional Democràtic? No?...

Consellers no adscrits? No?...

Vistes les intervencions, i no intervencions, proposo, doncs, l'acceptació per assentiment de la Cambra del Projecte de llei.

Resta aprovat el Projecte de llei.

Passem al tercer punt de l'ordre del dia:

3- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei qualificada de la nacionalitat.

Publicada al Butlletí del Consell General Núm. 12/1995.

El debat, d'acord amb l'Article 104 del Reglament del Consell General és de totalitat.

Passo, doncs, la paraula al Govern per a la lectura de l'informe o ...si prefereixen que es llegeixi?...

Sra. Secretaria de Sindicatura.

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

"Criteri del Govern en relació amb la Proposició de llei qualificada de la nacionalitat, presentada pel Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic:

1. Observacions de caràcter general

El Govern considera el tema de la nacionalitat com un tema cabdal, delicat i d'un innegable interès per a l'esdevenidor del nostre país. Altrament, el Govern, en el seu afany d'assolir i posar en pràctica una política justa i equitativa, i al marge d'opinions polítiques que corresponen al Parlament, ha estudiat l'adequació de la Llei vigent, mitjançant la Proposició de llei que comentem, per tal de resoldre problemes que s'han anat plantejant pel que fa a la seva aplicació pràctica, especialment per l'expedició de passaports provisionals.

Fonamentalment, el Govern subscriu el contingut de la pròpia Exposició de motius, ja que es tracta d'una motivació compartida, a grans trets, per la gran majoria de les forces polítiques que, en definitiva, representen el poble, malgrat que s'hagin observat problemes i dificultats quant a la seva aplicació. Problemes que el Govern manifestarà i posarà en relleu al llarg d'aquesta exposició, de la forma més entenedora i clara possible.

2. Comentari a la Proposició de llei qualificada de la nacionalitat

El Govern formula les observacions i consideracions següents a l'articulat d'aquesta Proposició de llei:

TITOL II : De l'adquisició de la nacionalitat andorrana:

Article 7: "Ningú no pot adquirir o recuperar la nacionalitat andorrana en aplicació dels Articles nùms. 8, 9, 10, 11, 12 i 26 si prèviament no ha establert la seva residència principal i permanent al Principat d'Andorra

i si en el termini previst en l'Article 28, no ha demostrat haver perdut la o les nacionalitats que posseïa anteriorment.”

La major problemàtica d'aquesta Llei Qualificada de la Nacionalitat és, fonamentalment, la mateixa que patia l'anterior Llei, és a dir, la renúncia a la nacionalitat (o nacionalitats) d'origen que han de presentar les persones sol·licitants de la nacionalitat andorrana d'acord amb els articles esmentats en el redactat de l'Article 7 (Articles núms. 8, 9, 10, 11, 12 i 26).

El Govern considera, a tenor del redactat actual de la Proposició de llei qualificada de la nacionalitat, que el legislador no ha tingut en compte el problema d'aplicació que comporta, ara per ara, assolir la renúncia de la nacionalitat que es posseeix per tal d'accedir a la nacionalitat andorrana.

El Govern, un cop llegida l'Exposició de motius, es pregunta com pot el legislador dir, amb tota convicció, que el fet de renunciar a la nacionalitat posseïda fins aleshores és una opció senzilla d'exercitar quan, precisament, és aquest un dels problemes més greus i preocupants amb què ens trobem, tant pel que respecta a l'aplicació com pel que fa a la finalitat darrera del sol·licitant, és a dir, l'obtenció de la nacionalitat andorrana.

Aquest darrer no és un comentari gratuït, és la constatació continuada de les grans dificultats que posen les autoritats i institucions dels països d'origen del sol·licitant en el moment de demanar, formalment, la renúncia.

Més enllà de la dificultat o impossibilitat legal de renunciar a la seva nacionalitat d'origen, i en el supòsit que Andorra hagi signat tractats intencionals amb els països concernits, no deixa d'ésser que en el moment de renunciar a la seva nacionalitat, gairebé segur, el país d'origen sol·licitarà la prova que s'ha adquirit una nova nacionalitat. En l'absència d'adquisició d'aquesta nova nacionalitat, sembla molt difícil que el país d'origen accepti la renúncia a la nacionalitat del mateix país.

Cal no oblidar els problemes de renúncia que es poden donar, i que de fet es donen, quan el renunciant és un menor d'edat, el qual no pot fer la renúncia per si mateix. Caldria, també, analitzar fins a quin punt pot el pare o tutor gaudir de la prerrogativa de disposar irrevocablement d'un dret tant indissociablement lligat amb l'estatut personal de l'individu.

Resumint, l'Article 7 planteja un problema d'aplicació, creiem que força important i amb efectes pràctics prou preocupants com per plantejar-lo en la forma que ho fa el Govern des d'aquest informe.

Article 10 i Article 11: “Adquisició de la nacionalitat andorrana per matrimoni i adquisició de la nacionalitat andorrana per naturalització, respectivament.”

Respecte d'aquests dos articles, el Govern creu en la necessitat de facultar i recollir, per la via reglamentària, una fórmula d'acatament a la Constitució per part dels nous nacionals, que ho siguin tant per la via del matrimoni com per la de naturalització.

Article 14: “Adquireixen la nacionalitat andorrana, pel temps que exerceixen les funcions i els oficis respectius:

a) D'acord amb l'Article 48 de la Constitució, els representants personals dels Coprínceps al Principat d'Andorra.

b) D'acord amb la Disposició transitòria segona de la Constitució, els magistrats del Tribunal Constitucional

c) D'acord amb l'Article 11 de la Constitució, els clergues amb ofici eclesiàstic a les parròquies del Principat d'Andorra.

La nacionalitat adquirida en virtut d'aquest Article no és transmissible ni per matrimoni ni per filiació i no dóna accés als drets polítics.

El Govern considera adequat aquest Article però, tanmateix, suggereix d'incloure una menció explícita d'adquisició de la nacionalitat andorrana dels Coprínceps. Pot semblar, aquesta, una idea sense fonament a causa de la seva manifesta obvietat però, sempre a criteri de l'Executiu, semblaria més acurada una redacció que es fes ressò d'aquest punt.

A més a més, s'hauria d'incloure explícitament la menció de l'adquisició de la nacionalitat per raó de la funció, dels càrrecs més immediats i pròxims als Coprínceps, de forma personal i naturalment lligada a la durada de la funció. Per raó de la seva diferent denominació, el Govern considera que s'hi hauria de citar el Secretari General i el Cap de Servei respectivament.

El Govern suggereix, doncs, d'estudiar una fórmula propera a la idea que segueix:

Article 14: “Adquireixen la nacionalitat andorrana, a més dels Coprínceps pel temps que exerceixen les funcions i els oficis respectius:

A) D'acord amb l'Article 48 de la Constitució, els representants personals dels Coprínceps al Principat d'Andorra, el seu Secretari General i/o el seu Cap de Servei.

B) D'acord amb la Disposició transitòria segona de la Constitució, els magistrats del Tribunal Constitucional.

C) D'acord amb l'Article 11 de la Constitució, els clergues amb ofici eclesiàstic a les parròquies del Principat d'Andorra.

La nacionalitat adquirida en virtut d'aquest article no és transmissible ni per matrimoni ni per filiació i no dóna accés als drets polítics.

Article 29, apartat f: "Declaració escrita i signada, en full a part, adreçada al Govern, en la qual la persona interessada, representada o autoritzada, si és el cas, en les condicions previstes a l'Article 34, manifesta voler adquirir la nacionalitat andorrana, voler defensar l'ordre, el benestar i la independència del Principat d'Andorra, i es compromet a respectar fidelment el seu sistema constitucional, les seves lleis, els usos i costums, i complir els seus deures de ciutadà andorrà."

El Govern considera oportú proposar una modificació del text d'aquest article, en el seu apartat f), que queda com segueix:

"Declaració escrita i signada, que es formularà mitjançant document facilitat pel Servei de Passaports, i que haurà d'ésser signat davant un funcionari de l'Administració o bé haurà d'anar revestit d'una signatura legalitzada per un fedatari públic o una missió consular."

Article 32: "No es requereix la presentació d'un expedient a les persones nascudes al Principat d'Andorra de pare o mare andorrans mencionades en l'Article 1."

El Govern considera correcta la redacció del present article, pel que respecta a aquest primer paràgraf, tot i que suggereix d'afegir a continuació el contingut del paràgraf següent:

"No es requereix la presentació d'un expedient a les persones nascudes a l'estranger de pare o mare andorrans, mencionats a l'Article 1, a condició que els pares resideixin al Principat abans del naixement del fill i que el sol.licitant tingui residència."

Article 33, apartat 1: "L'expedient simplificat esmentat a l'article precedent comprèn en tots els casos la petició i la partida de naixement de la persona."

El Govern proposa modificar el text d'aquest primer apartat de l'Article 33, que queda, doncs, de la forma següent:

Article 33, apartat 1: "L'expedient simplificat esmentat en l'article precedent comprèn, en tots els casos, la petició, la partida de naixement i el certificat de residència de la persona interessada."

Una altra consideració important és la de definir si l'atorgament del passaport provisional a l'espera de la renúncia, atorga o no els drets inherents a la plena nacionalitat (registres de Comerç, Societats, càrrecs públics etc.)

3. Conclusions

Consegüentment a tot allò que s'ha manifestat en aquest informe, el Govern considera el tema de la nacionalitat des d'un prisma prudent, assenyat i just. La vocació de l'Executiu és la de portar a terme, junt amb les diferents forces parlamentàries, una regulació equilibrada de tots aquells supòsits que fan referència a la nacionalitat i creu, així mateix, que aquesta pot ésser una bona oportunitat per fer-ho, mitjançant aquesta Proposició de llei qualificada de la nacionalitat."

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula a l'Agrupament Nacional Democràtic que és qui va presentar la Proposició de llei, en el seu dia.

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Francesc Rodríguez.

El M.I. Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies, Sr. Síndic.

Com a prèvia, i abans d'entrar en el debat de la Proposició de llei que figura a l'ordre del dia, volem deixar clar que avui nosaltres no parlarem d'immigració. El debat sobre la immigració és massa important com per a parlar-ne de passada. I, encara que és cert que és un tema que pot anar lligat amb la nacionalitat, cal plantejar els dos debats per separat. Que la presentació a tràmit de la Proposició de llei qualificada de la nacionalitat hagi servit de revulsiu perquè l'aprovació d'una Llei d'Immigració sigui considerada com a tema cabdal i urgent, només pot significar per a nosaltres un motiu de satisfacció. D'altra banda, vistes les afirmacions del Cap de Govern en la darrera sessió del Consell General, sabem que en el proper període de sessions tindrem ocasió de debatre la qüestió i d'aprovar finalment la tan esperada llei. Almenys, el nostre Grup Parlamentari posarà tots els mitjans necessaris perquè sigui possible.

Arran de la sentència del Tribunal Constitucional declarant contraris a la Constitució diversos articles de la Llei qualificada de la nacionalitat, l'Agrupament Nacional Democràtic es comprometia a presentar davant aquesta Assemblea, en un termini raonable, un redactat alternatiu a l'esmentada Llei. Avui, la Cambra prendrà en consideració, almenys així ho esperem, aquest nou redactat.

En el nou text hem volgut respectar al màxim la forma de la Llei avui en vigor; en aquest sentit, la nova estructura únicament pretén millorar-ne l'organització i la lectura, tot agrupant en títols diferenciats conceptes

assimilables que abans es trobaven dispersos. Així mateix, s'han evitat repeticions innecessàries i redundàncies que feien encara més difícil la seva comprensió.

Quant al fons, fidels a allò que anunciàvem en el nostre programa electoral, i cito: "El caràcter provisional de l'actual Llei Qualificada de la Nacionalitat exigeix la seva substitució per una Llei que no contingui preceptes que forcin l'esperit de la Constitució i que desenvolupi una filosofia integradora." Fi de citació. Les innovacions més importants, al nostre entendre, són tres: l'harmonització de la Llei per tal que el redactat final no vulneri la Constitució, tot reprenent, sempre que sigui possible, els principis desenvolupats en els articles impugnats pel Tribunal Constitucional, el reconeixement de la nacionalitat andorrana d'origen al fill nascut a Andorra de pares estrangers, si aquests i ell mateix compleixen certes condicions i l'establiment d'un termini d'anys per tal de poder optar a l'adquisició de la nacionalitat per naturalització.

La concreció de la primera innovació s'ha vist en gran part facilitada per la referida sentència del Tribunal Constitucional, ja que aquesta apunta sovint el camí a seguir per tal d'aportar les correccions pertinents. Tanmateix, s'han modificat alguns articles que no havien estat objecte de recurs i que, també al nostre entendre, podien presentar indicis d'inconstitucionalitat; a manera d'exemple, citaré les modificacions aportades a la part final del redactat de l'Article 3 de la Llei en vigor.

La segona i la tercera d'aquestes innovacions responen a la voluntat integradora manifestada anteriorment.

La Llei vigent ja va introduir la possibilitat d'adquisició de la nacionalitat andorrana per part de l'infant nascut a Andorra de pares estrangers; pensem, però, que aquesta voluntat integradora exigeix el reconeixement de la nacionalitat andorrana d'origen a aquest infant, si els seus pares viuen a Andorra de llarga data o si ell hi resideix de forma permanent durant la seva minoria d'edat.

Pel que fa a la naturalització, la promulgació de la Llei vigent també suposà un avenç en aquest aspecte; fins a l'aprovació de la Llei, la possibilitat d'adquisició de la nacionalitat per naturalització no havia figurat mai en l'ordenament legislatiu andorrà. Tanmateix, fou un avenç tímid, ja que establí una data límit, l'1 de gener de 1960, amb la impossibilitat per a les persones arribades a Andorra després d'aquesta data d'optar a la naturalització. L'obertura proposada ara és abordada des d'una perspectiva prudent però decidida, amb convenciment i sense frivolitat, lluny del nostre enteniment d'adoptar postures demagògiques i irresponsables que puguin posar en entredit l'existència mateixa

de l'Estat, propugnant mesures que tendeixin a deixar el concepte d'identitat nacional totalment esvaït i buit de contingut, com podria ser fixar un nombre d'anys de residència tan reduït que fes molt difícil la necessària integració de la persona que vol optar a la naturalització. La xifra de 25 anys proposada pensem que és, per qualificar-la d'alguna manera, justa; és el nombre d'anys que hom reconeix a tot arreu com el d'una generació. Tanmateix, estem convençuts que, si després de 25 anys de residència en un lloc, una persona no està integrada, ja no ho estarà mai. De la mateixa manera, tot i reconèixer que possiblement el fet de fixar un nombre d'anys de residència inferior seria fins a cert punt justificable, sobretot si tenim en compte que l'adquisició dels drets econòmics té lloc, segons la legislació vigent, després de 20 anys de residència, i que no seria incongruent voler fer coincidir ambdues xifres, l'adopció avui d'una postura en aquest sentit podria ser titllada d'intempestiva, segurament també de forma justificada. De qualsevol manera, hem de dir que el que és realment important per a nosaltres, independentment de la xifra concreta, és el pas d'una data fixa a la determinació d'un nombre d'anys de residència per tal de poder optar a la naturalització. Aquest és el veritable avenç integrador que l'Agrupament Nacional Democràtic proposa amb aquesta modificació, i sabem, perquè així ha estat manifestat públicament, que la nostra és una inquietud compartida per tots els Grups Parlamentaris presents en aquesta Cambra, fet del qual ens alegrem.

Si d'una banda ens ha mogut aquest esperit integrador, d'altra, el text que es proposa emfasitza el principi constitucional de la nacionalitat única. En aquest sentit, el nou text és possiblement més estricte que el text vigent. Pensem que qui opta per tenir la nacionalitat andorrana ho ha d'assumir plenament i amb totes les conseqüències. Si d'una banda no permetem que hi hagi dos tipus d'andorrans, limitant al màxim els casos d'atorgament de la nacionalitat de forma provisional i evitant els condicionants temporals de pèrdua de la nacionalitat adquirida, tampoc hem de permetre que aquesta diferència es pugui donar pel fet que alguns andorrans puguin gaudir d'una altra nacionalitat, establint així una clara situació de desigualtat per raó de filiació o d'origen. Si bé és cert que alguns Estats tendeixen a afavorir, en els darrers anys, la doble nacionalitat, cal tenir en compte que la relació numèrica entre nacionals i estrangers en aquests països és molt diferent a la que tenim a Andorra. Per tant, les polítiques a adoptar en aquesta qüestió no poden ser de cap manera les mateixes, perquè si volem que l'Estat andorrà continuï existint com a tal, hem de fer que la seva part essencial, la població, tingui consciència de forma absoluta del que significa ser ciutadà andorrà. I

això només podrà ser una realitat si la nacionalitat andorrana és exclouent de qualsevol altra.

Abans d'acabar, em permetran vostres Senyories fer una breu crítica, constructiva evidentment, de l'informe presentat pel Govern en relació amb la Proposició de llei que ens ocupa.

Algunes de les consideracions contingudes en el mateix informe, independentment de poder o no estar d'acord amb elles, ens semblen prou pertinents; altres, però, no les acabem d'entendre. Segurament es deu tractar d'un problema de comprensió per part nostra, però amb la voluntat de poder copsar tot el seu abast, em permetré de mencionarles perquè crec que poden ser d'interès per als membres d'aquesta Cambra.

Continuem pensant, després de la lectura de l'informe, que l'opció entre la nacionalitat andorrana i altres nacionalitats és senzilla d'exercitar, segons la llei nacional andorrana. Una altra cosa és que algunes lleis estrangeres de la nacionalitat prevegin supòsits que nosaltres no podem acceptar. És cert, i pensem que el Govern es deu referir a aquestes situacions, que la renúncia per part d'alguns estrangers a la seva nacionalitat és en certs casos difícil, perquè la legislació de l'estat concernit preveu un temps en que la persona interessada posseeix les dues nacionalitats. Però també s'ha de tenir en compte que la introducció d'una mesura similar en la llei que proposem és impossible, senzillament perquè la Constitució ens ho prohibeix. I el que tampoc podem fer, evidentment, és intentar adaptar la legislació dels estats concernits. Per a nosaltres, el redactat de la llei vigent a Andorra és ja prou concret, però, per si quedava algun dubte, en el nou redactat es precisa explícitament que s'adquireix la nacionalitat andorrana en el mateix moment en què es fa la renúncia a la nacionalitat anterior; per tant, els possibles casos d'apatridia invocats per algun o alguns agents d'estats estrangers, és evident que no es donen. De qualsevol manera, també diem en la mateixa Exposició de motius que l'opció serà facilitada quan Andorra signi els acords adequats cosa que pensem que s'ha de fer en el més breu termini possible.

El Govern pot estar segur que quan presenti algun projecte de conveni, en aquest sentit, a aquesta Assemblea per a la seva ratificació, el nostre Grup Parlamentari li donarà el suport necessari. El Consell, però, no pot tenir la iniciativa en aquest camp; per tant, esperem que el Govern farà la seva feina i ens presentarà ben aviat els textos a aprovació. I si el Govern no ho fa, suposem que el Consell General li recordarà, perquè la voluntat del Consell General ha de ser que qui tingui dret a accedir a la nacionalitat andorrana i ho vulgui fer, ho pugui fer de manera senzilla. Encara que no sigui per recordar-li, perquè seria prematur, però, com

que pensem que per a facilitar l'aplicació de la llei vigent ja seria oportú i que no cal esperar la possible aprovació d'un nou text per tenir la iniciativa, avui mateix el nostre Grup Parlamentari ha entrat a tràmit una proposta d'acord a debatre en aquesta Cambra per tal d'encomanar al Govern l'endegament de les actuacions procedents per considerar l'adhesió d'Andorra, amb les reserves que escaigui en el cas que es consideri oportuna l'adhesió, a la Convenció del Consell d'Europa sobre la reducció dels casos de pluralitat de nacionalitats i sobre les obligacions militars en cas de pluralitat de nacionalitats, de 6 de maig de 1963, així com al Protocol addicional a la Convenció, de 24 de novembre de 1977, i als Protocols que modifiquen la Convenció, de data 24 de novembre de 1977 i 2 de febrer de 1993.

Després de referir-nos a "la major problemàtica d'aquesta llei qualificada de la Nacionalitat" en paraules del Govern, i ja per acabar, volem fer unes darreres remarques.

En primer lloc, quan el Govern proposa una esmena a l'article 32, fa esment de "les persones nascudes a l'estranger de pare o mare andorrans mencionats a l'article 1". El redactat que nosaltres proposem per a l'article 1 no fa esment en cap moment d'aquestes persones. Suposem que quan el Govern proposa aquesta esmena es refereix a l'article 2 del text de la Proposició de llei, o potser es tracta d'un error i ha fet en aquest apartat precis l'informe en base a la llei vigent, en la qual l'article 1 sí que fa esment de les persones referides.

En segon lloc, vist que no es motiva la modificació proposada per a l'article 33, no acabem de veure l'interès d'aquesta modificació. Al nostre entendre, en els casos en què la justificació de residència és necessària, aquesta es demana expressament en el redactat del referit article. En els altres casos, quin interès pot tenir que la persona aporti un certificat de residència, si no és el d'un control injustificat de la seva situació personal?

Finalment, quant a la qüestió que es planteja sobre els drets que, eventualment, adquireix la persona titular d'un passaport provisional, pensem que el Govern es deu referir també a la llei avui en vigor, ja que el text proposat, encara que preveu un cas en què la nacionalitat andorrana és atribuïda a títol provisional, no es refereix enlloc a un passaport provisional. Tanmateix, les persones concernides, segons el nou text, són sempre menors d'edat i, per tant, pensem que no es veuen afectades per la consideració exposada pel Govern. De qualsevol manera, no acabem d'entendre la qüestió plantejada, i més tenint en compte que la llei vigent i, encara més, el text proposat, deixen ben clar

en quin moment s'adquireix la nacionalitat. La legislació relativa als drets en qüestió deu precisar, o en tot cas hauria de precisar que els drets són inherents a la possessió de la nacionalitat; doncs, no creiem que estableixi uns drets per a la persona titular d'un passaport. Si no ho precisa, és aquella legislació la que caldria revisar; si ho precisa, el problema queda resolt. Per tant, pensem que en aquest aspecte la Proposició de llei que estem tractant presenta un redactat concret i correcte. Una altra cosa és la interpretació que es vulgui fer de la Llei. Aquesta, però, no és feina del Parlament.

No demanem, ni volem, que el Govern ens aporti avui aclariments sobre els temes plantejats. En tot cas, si el Consell General acorda la continuació del tràmit parlamentari d'aquesta Proposició de llei i es presenten esmenes en el sentit de les consideracions exposades pel Govern en el seu informe, ja seran analitzades en el si de la Comissió Legislativa corresponent. De qual-sevol manera, i vist que algunes de les qüestions presenten un caire polític, dubtem que el Govern ens pogués contestar, perquè si afirma, i cito: "... el Govern, en el seu afany d'assolir i posar en pràctica una política justa i equitativa, i al marge d'opinions polítiques que corresponen al Parlament..." fi de citació, difícilment, podria motivar unes consideracions que, en algun cas, tenen un clar matís polític. D'altra banda, però, el mateix Govern ens fa dubtar en la nostra apreciació quan, unes línies més avall, afirma que subscriu els termes de l'Exposició de motius, de clar contingut polític. En resum, ens hauria agradat que l'informe, a més d'un estudi sobre els problemes i les dificultats sobre l'aplicació de la Llei, evidentment, oportú i necessari per part de qui l'ha de fer aplicar, hagués incidit més en el fons de les modificacions que proposem, perquè, malgrat l'afirmació del Govern, difícilment un Executiu pot dirigir la política nacional i internacional, tal com mana la Constitució, sense opinions polítiques. Si el Govern no ha de tenir opinions polítiques, un cos de funcionaris eficient el pot substituir perfectament. I que ningú es pensi que fem aquesta crítica, que per part nostra es vol constructiva en bé de les institucions de l'Estat, per distreure l'atenció sobre el fons de la qüestió que estem considerant, ja que les modificacions bàsiques de la Llei que es proposen, fetes després d'una detinguda anàlisi del tema, pensem que són assenyades.

Només em resta desitjar que els nostres plantejaments puguin ser compartits per aquesta Assemblea i que avui es prengui en consideració la Proposició de llei que ens ocupa.

Gràcies per la seva atenció.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Modest Baró.

El M.I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

La presa en consideració de la Proposició de llei qualificada de la nacionalitat, presentada per l'Agrupament Nacional Democràtic, té com a primer i bàsic objectiu, elaborar una nova Llei donant compliment a la sentència del Tribunal Constitucional, criteri que compartim plenament.

Quant als altres objectius i finalitats de la Llei, ja els discutirem durant el tràmit en comissió a l'analitzar les esmenes.

A efecte de donar compliment a l'Article 7.2 de la nostra Constitució que diu literalment: "l'adquisició o el manteniment d'una nacionalitat diferent de l'andorrana implicarà la pèrdua d'aquesta en els termes i terminis fixats per la Llei" el Govern hauria de començar ja a treballar per establir els convenis de prohibició de la múltiple nacionalitat, de manera especial amb els nostres països veïns, perquè la pèrdua de les altres nacionalitats pugui ser efectiva i d'àgil tramitació, eliminantse tots els mecanismes que, eventualment, puguin permetre recuperar la o les nacionalitats anteriors perdudes, sense abans haver perdut la nacionalitat andorrana.

Complement indispensable i urgent a la Llei Qualificada de Nacionalitat, és la Llei d'Immigració.

El dia 11 de maig passat, al discutir-se la moció referent a les quotes d'immigració, tots els Grups Parlamentaris vàrem manifestar en aquesta sala, la nostra conformitat amb l'elaboració de dita Llei, al més aviat possible.

Si llegim l'acta del Consell General corresponent a la sessió del dia 27 d'octubre de 1992, podem constatar que en aquesta Cambra es va manifestar ja la total voluntat de dotar el país d'una Llei d'Immigració que regulés l'entrada d'immigrants a Andorra, garantint i protegint a la vegada la nostra identitat. En altres actes anteriors també s'hi fa referència.

Després de quasi tres anys, no tenim encara la tan desitjada Llei d'Immigració.

Fins avui, sembla que cap Grup Parlamentari, ni el mateix Govern, estiguem disposats a posar el cascavell al gat, al no haver presentat ningú cap projecte ni cap proposició de llei a aquesta Cambra.

Compartim el criteri expressat pels representants dels diferents Grups Parlamentaris a la Comissió Legislativa d'Afers Socials fa pocs dies de la possibilitat d'elaborar

la Llei d'Immigració amb el consens de tots els grups, i amb la col·laboració del Govern.

El nostre Grup, donada la complexitat i sensibilitat que comporta una Llei d'aquest tipus, manifesta ja des d'ara el seu més absolut recolzament a aquesta iniciativa.

Aquest és un procediment que ha donat els seus fruits, l'exemple més clar el tenim en la Llei del Matrimoni, ja entrada a tràmit i la del Registre Civil que es discuteix entre els Grups Parlamentaris.

Tornant al tema que avui ens ocupa, votarem sí a la presa en consideració de la Proposició de llei qualificada de la nacionalitat presentada per l'Agrupament Nacional Democràtic.

Malgrat el nostre vot afirmatiu, també anunciem ja avui que, durant el període d'esmenes, presentarem aquelles que considerem convenientes per defensar els posicionaments polítics dels nostres grups respectius, i dels programes electorals.

Així mateix, després d'haver analitzat l'informe del Govern, també donarem suport, per mitjà de les corresponents esmenes, a aquelles iniciatives encaminades a resoldre els problemes tècnics que pugui comportar l'aplicació de la Llei.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per la Coalició Nacional Andorrana: Sr. Simó Duró.

El M.I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Les paraules tant del company de l'Agrupament Canillo-Massana, com les paraules que ha emès el Sr. Francesc Rodríguez en nom de l'AND, m'han portat a pensar que aquí, al costat meu, hi ha la veritat i allà s'ha fet una especulació, en el sentit que alguns senyors o almenys les idees d'alguns senyors que durant un cert temps feien prevaldre la bona paraula aquí, havien condicionat la Llei d'Immigració a la Llei de Nacionalitat, i constato -i aquí el Sr. Modest Baró ho ha recordat- que algunes persones n'han perdut el nord, i no se'n recorden. És evident que aquesta qüestió de la immigració és una cosa vella, fins i tot l'any 82 i 83 ja estàvem a punt de tenir-la aquella Llei d'Immigració que, almenys, hauria dotat aquest país d'una bona eina, però justament aquest corrent que avui sembla que vitalitza la vida política d'aquest país és aquell que va propiciar, sobretot, d'enterrar-ho. Però, en fi, no vull fer polèmica; el que convé, sobretot, és de ser constructiu.

Llavors, feta aquesta mica d'introducció donaré una mica el punt de vista de la Coalició Nacional Andorrana.

La Proposició de llei qualificada de la nacionalitat presentada per l'Agrupament Nacional Democràtic, de què avui analitzem la presa en consideració, té dues vessants clarament diferenciades. La primera fa referència a la modificació dels articles que havien estat declarats inconstitucionals per sentència del Tribunal Constitucional de data 15 de març de 1994, i la segona fa referència a l'Article 11 d'aquesta Proposició de llei i que permet la naturalització a partir dels vinticinc anys de residència.

Pel que fa a la modificació dels articles declarats inconstitucionals, Coalició Nacional Andorrana està totalment d'acord amb el contingut de la Proposició de llei. Pel que respecta a l'Article 11, volem fer constar la nostra posició sobre dos problemes bàsics: l'absència d'una Llei d'Immigració i les dificultats per garantir de manera efectiva la renúncia a altres nacionalitats diferents a l'andorrana.

Coalició Nacional Andorrana entén que la Llei d'Immigració ha de fixar els objectius tant a nivell de drets com de deures.

Segur que una Llei d'Immigració donarà drets, laborals, sanitaris i socials, als immigrants. Però només als nous residents que es desitgi acollir, segons les necessitats directament condicionades per la realitat, és a dir: el potencial humà autòcton com la previsió oferta per la generació que puja avui dins les famílies: 10.000 escolars, hi fa pensar.

Cal pensar que una Llei d'Immigració pot ser restrictiva i, al nostre entendre, aquesta ha de ser la direcció en el futur.

És en la determinació del nombre i la qualificació professional dels nous immigrants que Andorra i els andorrans s'han de definir.

És aquí on cal ser valent i triar el model de societat que volem en el futur, sabent que això pot comportar restriccions en el creixement econòmic que no podrà continuar essent desconcertat com fins ara.

No es pot continuar deixant marxar residents actuals per substituirlos per nous residents menys integrats en la majoria, dels casos menys qualificats, però, això sí, amb un cost laboral inferior.

No es pot continuar sense saber quina població ha de tenir Andorra d'aquí cinc, deu, quinze o vint anys. No saberho és una irresponsabilitat que provoca enormes inversions precipitades nacionals i comunals en infraestructures escolars, sanitàries i de serveis, i que propicia

l'especulació del sòl encarint el cost dels habitatges ja siguin de lloguer o de venda.

El país ha de fixar les seves prioritats en matèria d'immigració deixant ben clares les condicions que regularan la residència dels nous immigrants. Cal advertirlos de quines podran ser les seves expectatives en matèries tan importants com:

Reagrupament familiar

Durada dels contractes de treball

Assistència sanitària

Drets socials i laborals

Expectatives de naturalització i d'accés als drets polítics

La Llei d'Immigració ha de determinar la frontera entre la situació actual, que amb tots els seus avantatges i inconvenients hem d'assumir, i la situació que volem per al futur.

Vincular l'obertura de la nacionalitat ara amb una clara definició de la política d'immigració és un acte de responsabilitat que, defugint l'electoralisme, ha de definir el model socioeconòmic de l'Andorra dels propers anys.

S'ha de provocar un debat de fons i a fons, política vers la política d'immigració, assegurant en tot moment la pervivència de la identitat andorrana, vetllant perquè les bases que s'assentin garanteixin l'equilibri entre demografia i identitat nacional.

Ens sembla que legislar ara sobre l'ampliació de la nacionalitat sense haver fet el debat i fixat la política d'immigració és continuar practicant la política de l'estructura -com en diem aquí a Andorra- tot deixant que les coses continuïn com fins ara.

Des de Coalició Nacional Andorrana, recollim la voluntat manifestada en el si de la Comissió Legislativa d'Afers Socials i convidem formalment tots els Grups Polítics d'aquesta Cambra a treballar conjuntament en l'elaboració d'una proposició de llei consensuada per regular la immigració.

Si aquest compromís s'assoleix, i tant de bo es pogués, a més, fixar una data límit per al seu establiment, a Coalició Nacional Andorrana no li presenta cap problema l'ampliació de la nacionalitat per als residents de vinticinc o trenta anys, sempre que es donés compliment al mandat constitucional segons el qual un andorrà només pot tenir un passaport, d'acord amb l'Article 7, apartat 2 de la Constitució.

Però ens consta que hi ha greus dificultats per donar compliment a aquest mandat constitucional.

L'Exposició de motius de la Proposició de llei que avui analitzem ens diu que és una "opció senzilla d'exercitar" i el Govern -fa poca estona hem sentit la lectura feta per la Sra. Secretària de Sindicatura- manifesta que aquest és un dels problemes més grans i preocupants amb què ens trobem, per la constatació confirmada de les grans dificultats que posen les autoritats i institucions dels països d'origen del sol.licitant en el moment de demanar formalment la renúncia.

Coalició Nacional Andorrana dóna el seu vot favorable a la presa en consideració de la Proposició de llei qualificada de la nacionalitat, tot i que manifesta la seva intenció de presentar esmenes als articles escaients -els articles que s'han d'esmenar- en cas que no s'asseguri l'establiment de la Llei d'Immigració i els convenis que evitin la doble nacionalitat.

He dit, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia: Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Bé, nosaltres també donarem el nostre vot afirmatiu a la presa en consideració d'aquesta Llei, i ho farem en base a quatre prioritats que ens sembla que té aquesta modificació:

La primera i principal -altres companys ho han dit- és adaptar la Llei actual a la sentència del Tribunal Constitucional.

La segona -no menys important, i que el text que ha presentat el Govern posa correctament de manifest, però amb algunes llacunes, i que també els companys de l'Agrupament Nacional Democràtic han posat de manifest- és la preocupació que té el Govern -i que nosaltres també compartim- de millorar l'aplicació operativa de la Llei, és a dir, la gestió concreta del ciutadà, que és pel qual estem treballant tots. Que quan el ciutadà hagi d'anar a l'edifici administratiu tingui els menys enrenous possibles. Per tant, prioritat que pensem, nosaltres, aquesta Proposició de llei també cobreix, i amb això millora el text anterior.

Tercera prioritat, fer de la naturalització, és a dir, de l'accés a la nacionalitat per residència un procediment normal amb uns anys a discutir i a definir, però que elimini la barrera del 1960 que -com aquí ja s'ha dit en una intervenció anterior- nosaltres consideràvem que havia estat bona perquè havia assentat el principi d'una progressiva integració, havia fet passar una idea que

anys endarrera hauria suscitat l'aixecament de nombroses plataformes, però que ha fet passar una idea important per a la consolidació de l'Andorra del futur.

I quarta i darrera prioritat, assentar a la Llei, de manera també més operativa, el principi constitucional d'una sola nacionalitat.

Amb aquesta Llei quedarà potser més clar que en l'anterior el fet que hi haurà la possibilitat d'optar a la nacionalitat andorrana -que això serà un dret, però no és cap obligació, i això convé que ho expliquem. Cap persona tindrà l'obligació de fer-se andorrà, serà un dret però aquest dret comportarà diverses obligacions: la primera i principal és només ser andorrà. I, per tant, complir amb la Constitució.

Per tot això, perquè ens sembla que aquestes quatre prioritats queden ben assumides en aquest text i tenint en compte que obert el període d'esmenes -probablement en presentarem diverses- aquestes contribuiran a millorar el text, Nova Democràcia votarà afirmativament la presa en consideració. I ho fem per dos motius principals: el primer és que amb aquest text es confirma la nostra voluntat -que no és només nostra, sinó que és àmpliament compartida- de fer una Andorra oberta fonamentada en les arrels -a les quals feia referència fa uns instants el company de Coalició Nacional Andorrana- en la llengua i en la cultura del país, però també consolidada en la integració de les noves generacions. Fent aquesta aposta de futur, rebutgem una altra Andorra, una Andorra tancada, fonamentada en la segregació i en la fractura social; aquesta és l'Andorra que alguns volen però que nosaltres no volem de cap manera, perquè entenem que portaria precisament a la desaparició d'Andorra.

Dit això, dues de les intervencions que s'han fet aquí ens han parlat d'immigració. A nosaltres -com ja també ha dit el representant de l'Agrupament Nacional Democràtic- ens sembla que el debat de la immigració el farem el dia que tocarà. El Sr. Modest Baró, amb molt bon criteri i assenyat criteri -com acostuma a fer-ne gala en aquesta sala- ens ha recordat a tots que algú podria haver presentat aquesta Proposició de llei d'immigració i ningú ho ha fet; per tant, el company Sr. Simó Duró diu que hem de ser valents; efectivament, ja sap ell, que nosaltres quan arribi el moment també serem valents, no ens tremolaran les cames per fer bona part del que ell diu i, en el seu moment, suposem que podrem discutir-ho. Si el Sr. Duró, dins de la seva Coalició, ens porta aquest tema de primera mà, estarem més tranquils perquè no ens trobarem com en anteriors ocasions que el President del seu Grup ens ha promès que presentarà lleis i passen els mesos i encara les esperem; en tot cas, quan arribi el moment ja ho discutirem.

I dit tot això, nosaltres considerem que la votació és afirmativa perquè anem a consolidar una comunitat nacional andorrana única i anem a aconseguir fer que els andorrans només tinguem una sola nacionalitat, i això és el que em semblava a mi que teníem el mandat i l'obligació de fer.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Francesc Cerqueda.

El M.I. Sr. Francesc Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, aquesta Proposició de llei relativa a nacionalitat ha arribat a la discussió del Consell General per iniciativa del Grup Parlamentari AND, a l'efecte de corregir aquells articles inconstitucionals pels quals el Tribunal Constitucional es pronuncià, al seu dia, sobre la llei votada el setembre de 1993. És a dir, sense aquells elements inconstitucionals, avui vull creure que, segurament, no parlariem d'aquest tema. No seria normal ni lògic que una Llei tan important que afecta tan íntimament la persona pugui ésser modificada, sense motius majors, al cap de menys de dos anys. Però la sentència dictada pel Tribunal declarà nuls i sense efectes 5 articles amb un total de 8 apartats.

No serà, segurament, l'última vegada que una Llei pugui contenir elements d'inconstitucionalitat. Ara bé, el Consell General haurà d'ésser més receptiu que no fou en aquella ocasió, al jutjar al seu just valor les esmenes que afectaven la Constitució. També cal dir que el Reglament d'aleshores no prohibia fer un vot a la globalitat, raó per la qual no es van discutir les esmenes presentades per diferents Consellers i pel mateix Govern. Totes aquelles esmenes eren pertinents i la majoria d'elles foren introduïdes pel Cap de Govern en el moment de formular el recurs al Tribunal Constitucional.

Tots sabem que la Llei del setembre de 1993 és la reproducció del Projecte votat el 27 d'octubre de 1992, excepció feta de les adaptacions que es van fer, per excloure la referència als Delegats Permanents, en el tractament dels expedients.

I és clar, si llegim l'acta núm. 13/92 d'aquell 27 d'octubre de 1992, sí que podem explicar la pressa per votar la Llei del 93, de forma bloquejada. Diferents constàncies en acta feien ressaltar la seva inquietud, i cito un Conseller que deia: "que haver de votar una Llei d'una manera condicionada, de forma apressada." Fi de citació.

No hi hauria hagut suficient concertació prèvia i una voluntat de no voler tractar el tema d'immigració. S'argumentava un NO a la Llei i es votava SI a la Llei. Un NO per SI deia un Conseller.

Aquell Projecte del 92, que manifestà un determinat estat de l'esperit, incidí en la discussió del setembre de 1993 i no pogué prosperar per tal com els Delegats Permanents no varen donar curs a la voluntat del Consell, segurament, perquè no es va pactar, prèviament, el seu contingut.

Penso que millor hauria estat posposar aquell Projecte fins a l'aprovació de la Constitució, proposta demanada per diferents Consellers Generals en el moment de la deliberació, així com per un grup de 260 ciutadans -insisteixo perquè jo era un dels signataris. A aquest respecte, haig de dir que la súplica dirigida al Consell General l'any 1992 encara no ha merescut fins a la data cap contesta per part del Consell General.

Les reticències en aprovar aquella Llei, a més dels elements o indicis d'inconstitucionalitat que es van denunciar, consistien també a acordar de votar una Llei d'Immigració que, estudiada d'una manera simultània o paral·lela amb la Llei de Nacionalitat, hauria fet un mateix cos per les conseqüències i les interrelacions que té una envers l'altra, ja que es troben íntimament lligades. No crec que hi pugui haver una bona Llei d'Immigració sense una bona Llei de Nacionalitat, i viceversa.

Tots els Grups Parlamentaris sabem el que representen aquestes lleis per a la comunitat andorrana, i el nostre Grup creu en la necessitat d'estudiar, de seguida, una Llei d'Immigració. Això penso jo, també hauria de passar per un consens general de totes les forces polítiques. La meva referència històrica a les actuacions de 1992 i 1993 ha estat motivada per valorar el màxim aquesta demanda de consens. El consens obtingut en l'elaboració del matrimoni civil -com ha dit el Sr. Baró- és un bon exemple del que cal fer en temes tan sensibles, jo diria en temes d'Estat; és fer prova de responsabilitat i de respecte envers el nostre poble.

El nostre Grup votarà sí a la globalitat ja que comparteix, a grans trets, l'Exposició de motius així com els grans principis del seu articular, pel seu caràcter integrador i d'eliminar tota data fixa. No obstant, fem reserves, ja que per part nostra seran objecte d'unes reflexions sobre aspectes, entre d'altres, relacionats a la renúncia a la o les nacionalitats i la seva aplicació perquè sigui efectiva, així com sobre el manat pel Tribunal Constitucional, relatiu als drets adquirits o disposicions retroactives i que tenim dubtes sobre la seva bona interpretació en aquest Projecte.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Els Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

La nostra posició en el tema de la nacionalitat, la posició del Grup Iniciativa Democràtica Nacional ha estat sempre decidida, constituint una de les prioritats plantejades en el nostre Programa, tant en les darreres eleccions com ja en les eleccions del 92.

Dèiem aleshores, i cito el Programa de l'abril del 92: "La filosofia d'IDN intenta articular un conjunt de mesures orientades a la indefugible integració d'aquells que, per haver nascut o viscut i treballat a Andorra durant molt de temps, senten i viuen el país com a seu. La seva nacionalització, lluny de ser un premi o un regal, no és res més que el mateix resultat d'un procés d'integració que no solament no atempta contra la identitat nacional, sinó que la reforça i la salvaguarda." Fi de citació. I proposàvem, i torno a citar: "Els residents podran optar a la nacionalitat andorrana a partir d'un temps determinat de residència, que en cap cas no serà superior a 20 anys, i que podria reduir-se progressivament tenint en compte altres criteris d'integració". Fi de citació.

En aquests mateixos termes ens manifestàvem en el Programa electoral de 1993.

I la veritat és que ens ha sorprès al revisar els programes electorals de les diferents forces polítiques presents a la Cambra, les llacunes importants que hi ha en la matèria que ara estem discutint aquí.

Entretant, quant als dos debats de la Llei de Nacionalitat, ja havíem manifestat a bastament des de la nostra condició de força extraparlamentària, aleshores, el nostre rebuig al text ara vigent, denunciant tant les disposicions més purament polítiques el límit dels residents als anys 60, entre altres com aquells aspectes que, en l'ordre jurídic, eren contraris a la Constitució. I volem recordar que, en aquells moments, érem l'únic Grup polític a sostenir aquestes tesis que avui ens felicitem de veure compartides en aquesta Cambra.

Sembla clar, doncs, que per a IDN no té massa sentit que ens estenguem ara en un tema on la nostra posició és de domini públic.

No cal dir, per acabar, que votarem a favor de la presa en consideració de la Proposició de llei, la qual valorem com un avanç important bé que insuficient. En aquest sentit avancem que formularem les esmenes

oportunes entre les quals, evidentment, la que es refereix a la data dels 25 anys.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern?

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Breument, ja que el debat és prou aclaridor, voldria dir que el Govern es congratula de la postura dels grups, evidentment, per estudiar a tràmit la Llei i per millorar-la en el que es pugui.

S'ha posat de manifest aquí en diferents intervencions una cosa que es va dient cada vegada més; nosaltres som aquí des de fa cinc mesos -és un argument que no el faré servir gaires vegades més- els asseguro que no; però voldria dir que tant pel que fa a la Llei d'Immigració com pel que fa a la Llei de l'IMI i -contestant les referències que abans ha fet el Sr. Bartumeu, i també el Sr. Rodríguez- he de dir que les urgències, les presses, els advertiments, aquest any els hem sentit aquí moltes vegades i molt ràpidament, i l'any passat no els vam sentir tant i en tenim la nostra part de culpa, ja que l'any passat érem a l'oposició i, potser, el nostre paper d'oposició no el teníem tan ben assumit com alguns i no el fem tan bé -el paper d'oposició- nosaltres; preferim fer millor la feina de Govern; això és així.

La veritat és que si el Govern anterior en deu mesos no va arribar a presentar gran cosa, i si el més calent és a l'aigüera avui dia, és evident que quan vam arribar l'aigüera estava buida; en canvi, ara potser sí que el més calent és a l'aigüera. Per tant, jo els demano a tots vostès que compreguin -i em sembla que molta gent ho comprèn- que una cosa és que se'ns equipari a un grup de funcionaris -ja hem guanyat alguna cosa- però que, de vegades, fins i tot un grup de funcionaris pot fer més bé la feina que segons quin govern -naturalment. Nosaltres volem fer la feina i l'estem fent, i les exigències històriques no són culpa nostra. Només volia aclarir això.

Voldria afegir la disposició del Govern: tan en el tema d'immigració com en el tema de l'IMI, naturalment, i en tots els temes de política exterior oferim la nostra col.laboració i que sigui la més estreta possible amb tots els Grups Parlamentaris d'aquesta Cambra, naturalment.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Alguna intervenció dels Grups Parlamentaris? No?...

Doncs, vistes les intervencions i la unanimitat de la Cambra, proposo l'acceptació de la presa en consideració de la Proposició de llei per assentiment de la Cambra.

Doncs, es pren en consideració la Proposició de llei de nacionalitat.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem, doncs, al quart punt de l'ordre del dia:

4- Preguntes al Govern.

Passo la paraula a Nova Democràcia perquè pugui formular la pregunta corresponent.

Sra. Rosa Ferrer.

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, Sr. Síndic.

La pregunta que formula Nova Democràcia és la següent:

"En diverses manifestacions públiques, subsegüents a una reunió del Govern, el Cap de Govern va anunciar la contractació d'una empresa de publicitat estrangera per al disseny i conducció de la campanya de promoció exterior d'aquest estiu.

Aquesta decisió, que topava frontalment amb la Llei de Contractació Pública, ha estat ara explicada de manera diferent, argumentant el propi Cap de Govern que únicament s'havia encomanat un projecte o proposta.

També ha declarat el Cap de Govern que la campanya d'estiu ha quedat anul.lada.

Atesa la preocupació existent per l'evident desordre en la política de promoció exterior amb notícies contradictòries, es formula la següent pregunta al Govern:

Quin ha estat l'encàrrec fet a l'empresa espanyola BASSAT, OGILVY & MATTER? En quines condicions s'ha contractat i quant ha costat?

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Manuel Mas?

El M.I. Sr. Manuel Mas:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Bé, no entrarem ara, Senyories, en la discussió de si s'ha dit una cosa, si s'ha dit d'una manera o d'altra. El Sr. Bartumeu, en la seva anterior intervenció, ha fet al·lusió a unes declaracions que jo encara no he llegit i que, per tant, no puc dir si són tal com ha manifestat vostè o no -li agraeixo que després me les doni. Però, evidentment, comparteixo l'opinió que davant del desgavell de segons quines notícies es produeixen en segons quins moments, en diversos mitjans de premsa i que, efectivament, de vegades són contradictòries.

Voldria tranquil·litzar Vostra Senyoria o Vostres Senyories -si és el Grup Parlamentari qui formula la pregunta- dient que no tinguin aquesta inquietud, que estiguin tranquils que no hi ha cap desordre, que com acaba de dir, el Sr. Cap de Govern, intentem fer les coses el millor possible amb la màxima reflexió, tot i que de vegades, quan parlem potser ens equivoquem -qui té boca s'equivoça, diuen.

La pregunta es podria contestar molt ràpidament. Ni s'ha contractat l'empresa aquesta que vostès anomenen per fer una campanya de promoció, ni ha costat res. Dit així, pot semblar molt senzill i a la vegada molt complicat i acabariem, segurament, la resposta que s'ha de donar a vostès, però, òbviament, penso que Vostres Senyories mereixen tota l'explicació al respecte.

Quan al mes de març la nova Junta de la Unió Hotelera va venir a presentar-se al Sr. Cap de Govern, van exposar la seva inquietud i el seu objectiu que aquest any, ateses diverses circumstàncies i conjuntures, es fes una campanya de promoció exterior turística, essencialment dirigida a França. Es van examinar aquestes peticions que va formular aquest sector professional, i personalment vaig tenir, posteriorment, una sèrie de reunions tant amb la Unió Hotelera primer com amb l'Associació d'Agències de Viatges, com després amb un conjunt de professionals denominat Taula de Turisme amb el qual no innovava res, sinó que no feia altra cosa que continuar el que ja s'havia fet en anteriors ocasions amb anteriors governs, amb tota aquesta qüestió relativa a la promoció turística i a diverses accions a dur a terme en el sector.

Tots els professionals contactats i amb els quals es va consultar van coincidir en aquesta situació, que de cara a la temporada d'estiu pròxima calia fer un esforç per tenir en consideració tot el que es pot denominar mercat francès. Davant d'aquestes perspectives, el que va fer el Govern va ser, en primer lloc, encomanar un programa de possible actuació de promoció per analitzar tant el seu contingut, com, d'una manera especial, la seva estructura.

Com vostès saben millor que no pas jo, tota qüestió relativa a la promoció, i especialment el que es refereix a la publicitat, s'ha de mirar o s'ha d'intentar que la inversió que es faci tingui un cos productiu i que, per tant, doncs, tingui uns resultats positius i que, en definitiva, ens poguéssim acostar el màxim possible a la petició que ens havien formulat els professionals del sector.

Davant d'aquesta situació es va contactar -és cert- l'empresa que vostès han esmentat en la seva pregunta per unes raons que òbviament són subjectives -i cadascú podrà pensar el que consideri més oportú- però perquè al Govern li va semblar que era correcte, atesa l'experiència d'aquesta empresa, especialment, en qüestions d'ordre institucional -no es ara el moment de manifestar el currículum ni les actuacions que ha dut terme- però en aquell moment ens va semblar que era oportú que ens donéssim, essencialment, una orientació del que podria ser una promoció turística d'estiu. Això passava aproximadament abans de Pasqua; per tant, a mitjans del mes d'abril, és a dir, una vegada s'havien efectuat totes aquestes reunions a les quals feia referència, i després d'haver pres contacte amb aquests professionals.

A finals del mes d'abril i principis del mes de maig es van tenir unes reunions en les quals es va posar de manifest una sèrie important de dificultats per dur a terme una campanya de promoció turística amb una previsió de resultats eficients i eficaços. Això, per dues raons: la primera -òbviament, aquesta suposo que és absolutament comprensible- per disposar de molt poc temps, i la segona perquè, a criteri dels tècnics en aquesta matèria, una acció de promoció que vulgui tenir uns resultats possibles ha de tenir una durada determinada quant als impactes; ha de tenir una diversificació també quant als missatges i, finalment, no es podia -a l'entendre d'aquests tècnics- dirigir únicament cap a un determinat sector d'un mercat oblidant altres mercats suceptibles o molt sensibles com és concretament el mercat espanyol.

Li podria manifestar en xifres aproximades que una campanya mínima -segons els tècnics en publicitat- perquè pogués tenir una certa eficàcia, l'hem de situar a l'ordre de 150 milions de pessetes d'inversió, amb el benentès que això comportava uns esforços quant als conceptes a dedicar en aquesta promoció, perquè els preus al mercat espanyol no són els mateixos que al mercat francès en què són molt superiors, especialment pel que fa a campanyes de televisió. És clar, només un anunci un mes o una setmana no té cap resultat, té un cos molt elevat i, per tant, se'ns plantejava aquesta disjuntiva.

Una disjuntiva que únicament no l'havíem d'analitzar només des del punt de vista d'aquest cost, de 150 milions de pessetes que, òbviament, és aproximat però que estava fonamentat en una programació dels mitjans en els quals es podien presentar els missatges que a Andorra el sector turístic volgués donar a conèixer, sinó que també, a més a més, s'hi afegia una segona complicació, aquesta és que fins a la data actual -i pel que fa referència a la campanya anterior a càrrec del pressupost de l'actual exercici- s'han gastat i s'han pagat al voltant de 140 milions de pessetes. Per a l'anterior campanya d'hivern es va adjudicar un pressupost total de 370 milions de pessetes, dels quals ens hem trobat que -insisteixo- 140 s'han hagut de satisfer aquest any. Obviament, això ja significa una càrrega important i, a més a més, hi hem d'afegir altres conceptes com per exemple la subvenció que s'ha hagut de satisfer al Bàsquet Club a càrrec de la promoció exterior, que també estava acordada, de 40 milions de pessetes. És a dir, hi havia 180 milions de pessetes que ja s'havien exhaurit abans de poder començar a fer res.

Davant d'aquesta situació, amb aquest panorama, amb aquesta perspectiva i abans de prendre qualsevol decisió, es va tornar a reunir la Taula de Turisme per consultar al sector professional sobre l'opinió que tenia al respecte. Se'ls va informar de les possibilitats que hi havia, se'ls va informar d'aquests costos que teníem i, en definitiva, els professionals del turisme van entendre -penso que molt encertadament- que era millor, en tot cas, abandonar un projecte de promoció exterior de caràcter global i passar a fer accions puntuals que, al seu entendre, podien ser més eficaces. Això perquè clar, òbviament, destinar una partida pressupostària important com són 150 milions de pessetes amb una programació mancada des d'un bon inici d'efectivitat, doncs, els mateixos professionals van considerar que era millor evitar aquest sacrifici i, per tant, anar a fer accions molt més puntuals, molt més directes i que inclús poden considerar molt més oportunes.

Es van establir, amb aquesta finalitat i amb aquest objectiu, unes reunions periòdiques. Aquest matí he tingut una reunió amb la Taula de Turisme, doncs, per mirar de tirar endavant aquestes accions puntuals de cara a la campanya turística d'estiu. El que s'ha acordat i el que s'ha convingut d'una manera taxativa és que d'una manera immediata s'han de començar a aplicar els criteris per a una campanya turística -jo diria- general. No la voldria qualificar d'hivern, perquè també del que ens hem adonat -en aquests moments, a l'analitzar aquesta situació de conflicte, aquesta problemàtica d'aquesta campanya d'estiu- és que el que cal fer és un concepte de conjunt, és a dir, el que cal és programar una campanya que pel que fa referència als missatges, als conceptes que es vulguin donar contempli no so-

lament l'hivern sinó que contempli totes les possibilitats turístiques d'Andorra en general; per tant, esperem poder continuar aquesta tasca que s'ha iniciat amb els professionals i poder-la tirar endavant en conseqüència, com vostres Senyories poden comprovar, no entenc que d'aquesta actitud se'n pugui dir desordre quant a l'actuació que s'ha dut a terme.

Voldria dir, només a tall informatiu, que per exemple a l'estiu de 1993 no es va fer tampoc cap tipus d'adjudicació pública, sinó que, sense cap adjudicació, es va continuar amb l'anterior campanya que havia feta fins al final de la legislatura, i a l'estiu de 1994 exactament el mateix. Això només li dic a tall d'exemple, i així poder comprovar com aquestes coses de vegades no es poden portar amb un rigor determinat, especialment, quan hi ha urgències de temps o quan, com és el cas, malauradament, ens hem trobat en unes condicions determinades que ens han impedit poder programar adequadament.

Per acabar, momentàniament, i a l'espera de la seva rèplica, si és que es produeix, només li voldria manifestar dues coses de cara a la pròxima campanya -que insisteixo no la voldria qualificar d'hivern, el Govern considera que ha de ser una campanya de promoció general: Primer, i òbviament, es pretén fer una adjudicació pública, en aquest moment s'està preparant el briefing -perdonin la paraula amb expressió anglesa, no sé quina pot ser la catalana- però, en tot cas, s'estan preparant el que podrien ser les condicions d'adjudicació. En segon lloc, el que sí que li puc avançar és que, en tot cas, aquesta adjudicació, entenem nosaltres, que s'hauria de fer amb un caràcter restrictiu, en el sentit que només hi podrien participar unes determinades empreses que reunissin una sèrie de condicions perquè si no seria molt difícil per no dir impossible l'adopció de decisions.

Finalment, i seguint la seva intervenció anterior, vostè sap, Sr. Bartumeu, que jo sempre he estat obert a tot tipus de diàleg amb vostè, i així ara ho reitero públicament i obertament. Qualsevol pregunta que vostè m'hagués formulat al respecte sap que hauria estat contestada i, últimament, no sé per què aquest diàleg s'ha trencat -jo no me'n sento responsable, almenys, fins ara.

Acabo, doncs, dient que la pregunta que fa Nova Democràcia es contesta dient que no s'ha contractat aquesta empresa i que no ha costat res.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu?

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, finalment, perquè, efectivament, nosaltres preguntàvem una cosa i vostè ens n'ha explicat una altra, però li agraïm, perquè al final ens ha contestat el que preguntàvem.

Començo pel final, doncs, miri desordre o no desordre -no ho sé- el que és clar és que ara sabem una tercera cosa, primer s'havia contractat, després se'ls havia encomanat una altra cosa, i ara resulta que no els hem encomanat res; molt bé, vostè ho diu, en queda constància i no cal que en parlem més d'això.

Ens ha explicat la política de promoció exterior. Li agraïm perquè així no solament el nostre Grup Parlamentari, sinó el conjunt de la Cambra, se n'ha pogut assabentar.

De la seva intervenció es podria deduir que Nova Democràcia li fa greuge de l'endarreriment en la campanya. No és així, no solament no és així, sinó que les actes de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost i, posteriorment, les del Consell General, donen fe que Nova Democràcia va votar l'esmena dels Grups Parlamentaris -que donen suport al seu Govern- per tal de reduir els diners previstos inicialment en el Projecte de pressupost, precisament perquè atès el calendari semblava que no es podria menester tants diners; per tant, no canviarem d'opinió, no li fem greuge en absolut, ni ho deia la pregunta, ni nosaltres li fem greuge d'això.

Durant l'estiu del 92 i l'estiu del 93 es va prorrogar l'adjudicació a una empresa que havia obtingut en concurs públic l'adjudicació. El 92 va ser el concurs i el 93 es va prorrogar. Abans altres Consellers Generals en altres intervencions parlaven de les actes, el llibre d'actes està aquí per demostrar que l'any 92 i l'any 93, assegut en el seient que ara molt dignament ocupa el company Simó Duró, jo havia deixat constància de la meua queixa pel fet que les campanyes d'estiu es feien a deshora i arribaven tard i malament; per tant, tampoc és una preocupació que tinguem ara perquè vostès estan en el Govern, és una preocupació que ja havíem tingut.

I, per acabar, ens ha dit ara aquí que, abans de decidir no fer això, ho havia consultat amb la Taula de Turisme. Ens sembla molt bé, és una bona institució que ja existia abans del seu Govern. Només lamento que, posats a consultar, s'hagués oblidat de la Cambra de Comerç que també és una entitat parapública important i, especialment -ja que som al Consell General- si hagués reunit els Grups Parlamentaris i els hagués explicat el que ens ha explicat ara aquí, doncs, s'hauria

estalviat una explicació i hauríem estat dins del marc normal de relacions entre el Govern i el Consell General.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Manuel Mas?

El M.I. Sr. Manuel Mas:

Sí, només molt breument, Sr. Síndic.

Evidentment, no el vull fer pas canviar d'opinió. Entre d'altres coses perquè, difícilment, en segons quines coses podríem coincidir.

Jo he fet aquest exposat, explicant en definitiva per què s'ha produït aquest fet, que no sé com explicar-lo.

Amb la Cambra de Comerç, ja que ha fet referència a aquest tema, dir que demà -mercès a la intervenció del meu company el Sr. Director de Turisme- tinc una reunió amb aquests senyors -que s'han manifestat a través del diari sense dir-me res a mi. De totes maneres, vull manifestar que, en tot cas, es tractaria d'un problema d'ordre intern, perquè tots els membres de la Taula de Turisme són membres de la Cambra de Comerç. Res més.

El M.I. Sr. Síndic General:

Hi ha alguna pregunta més per part d'algun Conseller General?

Sr. Gilbert Saboya.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, primer de tot, ja que la pregunta, doncs, ha donat pas a una certa explicació del que pot arribar a ser la política turística d'aquest Govern, fer esment que a la Comissió Legislativa d'Economia, doncs, haguéssim agraït una iniciativa de la qual vostè va poder gaudir quan era membre amb el Govern anterior, quan el Ministre va venir a explicar-la, un mes després de l'entrada en funcions de l'antic Govern.

A part d'això, i ja que s'ha entrat més en el que és la valoració de la política turística i del que ha portat a aquesta situació, nosaltres també voldríem evitar aquesta polèmica de saber si hi havia adjudicació o no, perquè ara resulta que tot això és un problema només de vocabulari i d'expressió en una roda de premsa, cosa a la qual ja comencem a estar bastant acostumats

i, potser, que entréssim una mica en una anàlisi més política del perquè s'arriba a aquestes situacions i que, nosaltres, l'Agrupament Nacional Democràtic, hem intentat fer.

La contesta s'ha articulada en dos temes bàsics: el primer és un problema de temps. Nosaltres, aquest problema de temps, en l'anàlisi política que en fem, doncs, l'atribuïm a un error polític -que nosaltres jutgem de principi- que és el de passar la política de turisme al Ministeri d'Exteriors. Aquest possiblement hagi estat un dels factors que a nivell de temps -com què vostè ha estat molt absorbit en viatges i en activitats lligades al Ministeri d'Exteriors que són lògiques i de què nosaltres no li farem greuge, perquè aquesta no és la nostra tendència- doncs, possiblement li hagi mancat temps. El segon problema és el de pressupost. Bé, el de pressupost, una part és deguda a les possibles esmenes de reducció -que ja en el seu dia se'n va parlar i que no són avui objecte de debat i que no entrarem a valorar. El que sí que ens sorprèn una mica és quan vostè descobreix -aparentment, a principis del mes de maig, en tot cas, potser, abans- que els 140 milions de pessetes ja estaven atribuïts a campanyes d'hivern anteriors. Nosaltres, en aquest cas, el que sí que hauríem estat gustosos que, si vostè en aquell moment -ja sigui a l'entrada, quan entra en funcions- s'adona que només disposa de 300 milions de pessetes, ja que la partida és de 450 milions de pessetes, doncs, hauríem estat oberts que vostè pogués fer un estudi en aquell moment, des de l'inici, sobre el que es podia fer amb aquests 300 milions de pessetes per part de l'empresa BASSAT, per exemple, no ens porta cap problema que li faci l'estudi. I hauria pogut venir també a demanar-nos un crèdit extraordinari, com ja es fa amb d'altres coses, si és que era necessari, que el nostre Grup li hauria votat de molt bon grat ja que en les seves manifestacions a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost quan es discutia el Pressupost, doncs, havia presentat aquesta afirmació que podia ser insuficient.

Llavors, una mica el problema ha estat aquest, que és el que genera una mica l'actuació d'aquest Govern, que és una mica d'improvisació. Ja li he dit abans que no li faria un greuge al viatjar massa i, doncs, que no es puguin ocupar d'aquests temes. De la mateixa manera, nosaltres no criticarem el Sr. Cap de Govern pel fet de viatjar massa, de descuidar la casa i que quan torni no es trobi la cadira, i no ho farem perquè vostè se'n privi, perquè d'això de fer turisme amb t minúscula, doncs també en sap fer; però nosaltres no li'n farem greuge, no el podem avisar que quan torni no es trobi la cadira perquè amb l'estima que vostè li agafa és completament normal, estem segurs que procura endur-se-la ben estacada.

El que sí que voldria posar és una mica a manera de pregunta és si no creu vostè que tot això que està passant és justament aquest problema, és a dir, el fet que hi ha polítics que posen en joc la cadira per un programa i d'altres que s'hi precipiten sense tenir-ne. No serà tot plegat un problema d'improvisació?

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern?

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Només breument, perquè m'ha posat una pregunta el Senyor parlamentari. He de dir que la seva opinió que alguns Caps de Govern pleguen per una qüestió de confiança, etc., i d'altres no tenim un programa o improvisem és una afirmació seva i que de cap manera comparteixo i, a més a més, estem demostrant que no és així.

Per fer un petit incís he de dir que la campanya d'estiu de l'any passat es va adjudicar el juliol i es va practicar durant l'agost i era la campanya d'estiu. Nosaltres, aquella mateixa campanya, també vam demanar l'opinió sobre ella a la Taula de Turisme i se'ns va manifestar que la participació a la Taula de Turisme l'any passat en la seva concepció i orientació va ser simbòlica o va ser de convidat de pedra perquè va ser el Govern qui ho va decidir. És veritat i, potser, és normal que sigui així, però el fet és que curiosament l'opinió de tots els membres de la Taula de Turisme sobre aquella campanya que es va fer era negativa, mentre que el Govern va creure que era millor fer-la. Va ser així, es va fer aquella campanya fins a arribar al mes de gener o febrer d'aquest any en el qual s'han pagat les restes d'aquella campanya. Per altra part, el que nosaltres també vam valorar, i això és molt subjectiu, naturalment, però també es pot recollir l'opinió del carrer i l'opinió dels professionals que no era la millor de les que s'han fet. Se n'ha fet de molt més bones abans. Per tant, en aquest aspecte vam creure que era preferible no continuar-la, perquè s'hauria pogut continuar. El fàcil per a nosaltres era aquella campanya, ja que estava adjudicada amb possibilitats de continuar com s'havia fet d'altres anys, i crec que és una bona política que s'ha de fer. Com dic, el fàcil hauria estat dir: continuem incidint en els mitjans de comunicació amb els programes que vulguem, anant adjudicant-los com es feia l'any passat sense passar després per més concurs, és a dir, que era una campanya oberta. Es va fer una campanya l'any passat amb un concurs que només va consistir -restringit, també, que és la manera lògica

de fer-ho- a adjudicar la creativitat i després els espais s'anaven adjudicant a mesura que es decidien, cosa que per a mi no es una bona manera de fer tampoc, perquè, llavors, la campanya de mitjans potser pujaria de 30 o 40 milions de pessetes de creativitat i, en canvi, el cost final pot ser de 300 milions de pessetes sense que hagi estat aquest cost inclòs en una autèntica subhasta pública o en un concurs. Per tant, nosaltres, la nostra opinió, és fer-ho com a campanya també restringida amb les raons que s'ha dit per evitar que tinguem 200 propostes diferents i fer-ho de tal manera que es pugui també fer amb una idea de continuïtat, és a dir, que la idea que surti guanyadora com a eslògan, i com a manera de presentar el país, tingui la vocació de continuar sempre que reculli un assentiment general i una acceptació per part de tothom. I serà en aquell moment, en el qual abans de reunir la taula de professionals del Turisme d'Andorra, que s'haurà de convocar la Comissió Legislativa d'Economia i, dit sigui de passada, em sembla que és una d'aquelles comissions que l'any passat va tardar sis o set mesos a reunir-se -si no m'enganyo- però, en fi, això no deixa de ser un detall. Res més.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Hi ha alguna pregunta més? No?...

S'aixeca la sessió.

(Són les 17h45)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 200 PTA
Subscripcions: tel. 821234